

بررسی تاثیر بسترهای کشت مصنوعی مختلف روی خصوصیات کمی و کیفی گل ژربرا

محمدعلی خلج^۱

۱- عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات گل و گیاهان زینتی محلات

ژربرا از جمله گیاهان خانواده کمپوزیته می باشد که دارای گلهای زیبا و بسیار متنوع است و عمر پس از برداشت مناسب، گلهای زیبا و ارزان بودن آن باعث رشد روزافزون تقاضا و همچنین تولید آن شده است.

سطح زیر کشت آن در کشور حدود ۱۵ هکتار می باشد و اکثراً بدون خاک (هیدروپونیک) کشت می شود ولی بستر کشت مشخص و مناسب برای تولید آن در بین گلکاران مرسوم نیست و یکی از عاملهای کاهش تولید در واحد سطح می تواند تلقی گردد. لذا برای دست یافتن به مناسبترین بستر کاشت گل ژوبرا، آزمایش با انواع بسترهای کشت مرسوم و غیر مرسوم انجام شده است.

این آزمایش در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با ۸ تیمار و ۳ تکرار که در هر تیمار ۳ گلدان در نظر گرفته شده است. تیمارها عبارتند از:

۱- پیت ۹۰٪، پوکه معدنی ۱۰٪

۲- پیت ۹۰٪، پرلیت ۱۰٪

۳- پیت ۷۰٪، پرلیت ۳۰٪

۴- پیت ۷۰٪، پرلیت ۲۰٪، پوکه معدنی ۱۰٪

۵- پرلیت ۵۰٪، پیت ۵۰٪

۶- پوکه معدنی ۵۰٪، پیت ۵۰٪

۷- پیت ۶۰٪، پرلیت ۴۰٪

۸- پیت + پرلیت + پوکه معدنی (۱:۱:۱)

داده های حاصل از آزمایش نشان می دهد که تیمارها با هم اختلاف داشته و بستر شماره ۴ از لحاظ برخی خصوصیات کمی و کیفی نسبت به دیگر تیمارها ارجحیت دارد. در تیمار شماره ۴ قطر گل، تعداد گل، قطر شاخه و طول شاخه گل دهنده دارای شاخصی بالاتری بود. عمر پس از برداشت گل در تیمار ۴ بیشتر بود ولی اختلاف معنی دار نبود.